

บทคัดย่อ

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ความผิดปกติทางการพูดของเด็กไทยอายุระหว่าง 5-10;4 ขวบ จำนวน 26 คนซึ่งเก็บข้อมูลด้วยการถ่ายเทปบันทึกภาพ เพื่อที่จะวิเคราะห์ลักษณะทางสัทศาสตร์ที่ปรากฏในความผิดปกติทางการพูดของเด็กไทยข้างต้น และเพื่อพิจารณาทาสาเหตุของความผิดปกติเหล่านี้ตลอดจนหาแนวทางแก้ไขความผิดปกติทางการพูดสำหรับนำไปใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติต่อไป

ผลของการวิจัยพบว่า เด็กมีความผิดปกติในการออกเสียงพยัญชนะ และสระมากกว่าเสียงวรรณยุกต์และวิสัทลักษณะ (prosodies) อื่น ๆ ระหว่างเสียงพยัญชนะและสระนั้นเสียงพยัญชนะมีความผิดปกติมากกว่าเสียงสระ นอกจากนี้จะได้พบรายละเอียดทางสัทศาสตร์อื่น ๆ ที่ปรากฏในคำพูดของประชากรแล้วยังพบว่าความผิดปกติของการออกเสียงพยัญชนะนั้นแตกต่างกันตามปริบททางภาษาและรูปแบบทางภาษา มีการออกเสียงไม่คงที่เสียงสอดคล้องกลมกลืนและมีการแทนเสียง ในการแทนเสียงนั้นมีการใช้เสียงนอกระบบเสียงภาษาไทยเป็นจำนวนมาก

สำหรับสาเหตุของความผิดปกติทางการพูดพบว่ามีความสัมพันธ์ ระหว่างปาก-ลิ้น-ลิ้น กับวิสัทลักษณะของเสียงพยัญชนะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะของฟัน รูปปาก และการเคลื่อนไหวลิ้นเป็นองค์ประกอบหลักที่ทำให้เกิดความผิดปกติทางการพูด ส่วนองค์ประกอบอื่น ๆ อาจเนื่องมาจากสภาพแวดล้อม เช่น ลำดับการเกิด และสภาวะการใช้ภาษาอื่น ๆ ในบ้านสำหรับแนวทางการหาทางแก้ไขนั้นได้กระทำโดยวิธีที่จะนำไปใช้ได้ทางปฏิบัติมากที่สุด และได้ผลกับประชากรในการวิจัยครั้งนี้